C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 21rji-1114/2025 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
1-25083032-03-21rji-02102025 Judecător: Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În Numele Legii

12 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul condamnatul Tcaci Maxim și cel depus de avocatul Ion Șova în interesele condamnatului Tcaci Maxim declarate împotriva ***încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2025*** prin care a fost respinsă cererea condamnatului Tcaci Maxim privind transferul în alt penitenciar,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La 11.06.2025 condamnatul Maxim Tcaci a înaintat în cadrul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina plângere împotriva actelor și acțiunilor ilegale ale angajaților Penitenciarului nr. 17 Rezina.

În plângere, condamnatul invocă faptul că la 08 mai 2025 a înaintat o cerere către conducerea Penitenciarului nr. 17 Rezina, solicitând în temeiul art. 199 (1) Cod de executare, înaintarea demersului către Aministrația Națională a Penitenciarelor privind transferul din Penitenciarul nr. 17-Rezina în instituția penitenciară de tip închis care se află în apropierea domiciliului său, Penitenciarul nr. 9-Pruncul.

La 26 mai 2025, a recepționat răspunsul administrației penitenciarului privind imposibilitatea înaintării demersului către Aministrația Națională a Penitenciarelor privind transferul în Penitenciarul nr. 9-Pruncul, deoarece potrivit prevederilor Ordinului Ministerului Justiției nr. 41 din 09.02.2023 Penitenciarul nr. 17-Rezina are statut de penitenciar de tip închis pentru detenția condamnaților majori de sex

masculin cu crearea anumitor sectoare și anume: sector de tip închis pentru deținerea persoanelor, de sex masculin.

Consideră că actele și acțiunile administrației penitenciarului prin care s-a refuzat înaintarea demersului privind transferarea condamnatului în alt penitenciar care este situat mai aproape de domiciliu sunt neîntemeiate și nefondate.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 decembrie 2023 s-a constatat faptul deținerii sale în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în condiții contrare art. 3 CEDO pe o perioadă de 6114 zile.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 12 martie 2025 încheierea instanței de fond a fost menținută fără modificări. Așadar, el a fost torturat în Penitenciarul nr. 17 Rezina, timp de circa 16,8 ani, circumstanțe ce constituie temei suplimentar pentru transferarea sa în alt penitenciar, situat mai aproape de domiciliu, pentru a înlătura neîntârziat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor deținute în custodia statului.

Indică că, nu poate fi reținut argumentul administrației penitenciarului privind imposibilitatea înaintării demersului de transfer către Administrația Națională a Penitenciarelor din motiv că Penitenciarul nr. 17 Rezina, conform Ordinului Ministerului Justiției nr. 41 din 09.02.2023, are statut de penitenciar de tip închis pentru detenția condamnaților de sex masculin cu crearea anumitor sectoare, deoarece potrivit aceluiași ordin, penitenciarul nr. 9 Pruncul este la fel un penitenciar de tip închis pentru deținerea condamnaților majori de sex masculin. Mai mult, potrivit Ordinului Ministerului Justiției nr. 178 din 24 iunie 2024, pentru modificarea Ordinului Ministerului Justiției nr. 41/2023 din 09.02.2023, au fost introduse modificări la subpunctul 16 prin abrogarea lit. d) și lit. e).

Astfel prin modificările operate s-a eliminat, atît pentru condamnații la pedeapsa detențiune pe viață, cît și pentru condamnații cu închisoarea deținerea sau condiții separate de executare a pedepsei.

Solicită a obliga administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina să înainteze demers către Administrația Națională a Penitenciarelor privind transferul său în Penitenciarul nr. 9-Pruncul.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 21 august 2025, s-a respins cererea depusă de condamnatul Tcaci Maxim privind transferul în alt penitenciar.

Nefiind de acord cu încheierea instanței, condamnatul Tcaci Maxim a declarat recurs, solicitând casarea încheierii, rejudecarea cauzei potrivit modului primei instanței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea sa privind efectuarea transferului în alt penitenciar de a fi admisă, reieșind din situația familiară.

Suplimentar, condamnatul a punctat faptul că la soluționarea speței sale instanța de fond a ignorat faptul că, ordinul Ministrului Justiției nr.41/2023 din 09.02.2023, la care făcut trimitere administrația penitenciarului, a fost modificat

prin ordinul Ministerului Justiției nr.178 din 24 iunie 2024, ca rezultat, orice segregare pe tipul pedepsei, între condamnații de sex masculin a fost exclusă, implementând totodată recomandarea Consiliului Europei Rec (2003)23, regula 7, potrivit căreia,, Trebuie să fie examinată posibilitatea de a nu separa deținuții pe viață și alți condamnați la termene lungi doar în baza sentinței pronunțate în privința lor (principiul nesegregării). Este de reținut faptul că, penitenciarul în care s-a solicitat transferul, este penitenciar de tip închis, ce corespunde regimului de deținere stabilit prin sentința de condamnare, prin urmare, motivul de refuz în înaintarea demersului de transfer, în penitenciarul solicitat, bazat pe faptul că Penitenciarul nr.17-Rezina este de tip închis, nu are nici un suport juridic şi nu constituie un impediment pentru realizarea acestui drept.

De asemenea, nefiind de acord cu încheierea instanței, avocatul Ion Șova în interesele condamnatului Tcaci Maxim a declarat recurs, solicitând casarea încheierii, rejudecarea cauzei potrivit modului primei instanței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea sa privind efectuarea transferului în alt penitenciar de a fi admisă.

Aceasta pentru că, instanța de fond la examinarea chestiunii date nu a luat în considerație modificările operate prin prisma ordinului Ministerului Justiției nr.178 din 24 iunie 2024, în special la subpunctul 16 prin abrogarea lit. d) și e), or prin modificările operate s-a eliminat atât pentru condamnații la pedeapsa detențiunii pe viață cât și condamnaților cu închisoarea deținerea sau condiții separate de executare a pedepsei penale.

În asemenea circumstanțe, menționează avocatul despre existența unei potențiale lezări a prevederilor art. 8 CEDO ca urmare a îndepărtării sale de familie.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursurile formulate împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2025, ca fiind nefondate reieșind din următoarele considerațiuni:

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: *recursul este nefondat*;

Cu titlu preliminar, Colegiul penal reține faptul că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediu Rezina din 25 februarie 2025 s-a admis cererea depusă de condamnatul Tcaci Maxim, privind aplicarea retroactivității legii potrivit art.10, 10^1 Cod penal.

S-a comutat pedeapsa definitivă aplicată lui Tcaci Maxim prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 07 decembrie 2018 ***din detenţiune pe viaţă, în închisoare pe un termen de 30 de ani.***

Termenul executării pedepsei condamnatului, Tcaci Maxim s-a calculat din 25 februarie 2025, data pronunțării prezentei încheieri, cu includerea în termenul de executare a perioadei pedepsei deja executate începând din 25 aprilie 2005 până la 25 februarie 2025.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 05 iunie 2025 (*cauza 21r-19/25*) s-a admis recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Rezina, Radu Procopciuc împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediu Rezina din 25 februarie 2025, privind examinarea cererii depuse de condamnatul Tcaci Maxim privind aplicarea retroactivității legii potrivit art. 10, 10^1 Cod penal, cu casarea încheierii nominalizate și adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează.

S-a respins ca fiind nefondată cererea condamnatului Tcaci Maxim cu privire la aplicarea prevederilor art.10 și 10^1 Cod penal, ***urmând în esență juridică a executa pedeapsa penală sub formă de detenţiune pe viaţă stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2006.***

În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin.(1) pct. 5), 11) şi 14) se soluţionează de către judecătorii instanţei de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluţionează de către judecătorul de instrucţie la demersul instituţiei care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa. Soluţionarea de către instanţa de judecată a chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) şi 2) se efectuează în condiţiile prevăzute la art. 266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluţionării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 7)–9), instituţia care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluţionării chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3), şi raportul medical respectiv. În şedinţa de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluţionarea chestiunii solicitate.

La caz, Colegiul reține că potrivit art.199 alin. (1) Cod de executare, transferarea condamnaților dintr-un penitenciar în altul de același tip ca urmare a schimbării regimului de deținere sau din alte motive întemeiate se dispune de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor, la demersul administrației penitenciarului sau din oficiu.

Conform art.199 alin. (2) Cod de executare, la transferarea condamnatului se va lua în considerație caracterizarea personalității condamnatului cuprinsă în dosarul personal, inclusiv participarea lui la programele de studii şi socio-educative, şi se va da prioritate penitenciarului situat mai aproape de localitatea de domiciliu sau reședință a condamnatului ori de altă localitate solicitată de acesta.

Potrivit pct. 13 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26-05-2006 (în continuare – Statutul), repartiția deținuților se efectuează de către Administrația Națională a Penitenciarelor în raport cu forma detenţiei aplicată faţă de ei, precum şi în funcţie de categoria penitenciarului stabilită prin hotărârea instanţei, astfel: *persoanele condamnate la pedeapsa detenţiunii pe viaţă – în penitenciare de tip închis*, în sectoare specializate, la regim iniţial de detenţie.

Într-adevăr, potrivit pct. 97 şi 98 din Statut, transferul deținuților dintr-o instituție penitenciară în alta se realizează în conformitate cu prevederile art. 199 al Codului de executare. Transferarea persoanelor condamnate dintr-un penitenciar în altul de același tip, ca urmare a schimbării regimului de deținere sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la demersul administrației penitenciarului sau, din oficiu, de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Potrivit art. 257^1 alin.(1) şi (2) Cod de executare, detențiunea pe viață se execută în penitenciarele de tip închis, în condițiile stabilite de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați.

În sensul prevederilor pct. 99 din Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, transferul deţinuţilor poate fi dispus în următoarele cazuri: la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanţei de judecată în procedura cărora se examinează o cauză penală în care deţinutul respectiv este parte sau martor la proces; pentru asigurarea repartiţiei uniforme a deţinuţilor conform necesităţilor sistemului penitenciar; reorganizarea, lichidarea sau schimbarea categoriei penitenciarului; necesitatea separării deţinuţilor implicaţi în acelaşi caz penal în calitate de inculpaţi, martori şi victime; derularea măsurilor de securitate, regim şi de profilaxie; prevenirea situaţiilor de conflict dintre deţinuţi; conform indicaţiilor medicale; în legătură cu situaţia familială excepţională (la femei - existenţa copiilor sugari sau a sarcinii).

La fel, Colegiul penal remarcă că potrivit Ordinul Ministerului Justiției nr.150 din 10.06.2022 privind stabilirea tipurilor penitenciarelor și sectoarelor de detenție create în cadrul acestora, pentru Penitenciarul nr.17 Rezina s-a stabilit tipul închis,

cu crearea suplimentară a unui sector de tip închis pentru deținerea persoanelor de sex masculin condamnate la detenţiune pe viaţă.

În același timp, potrivit pct. 1) subpct. 16) lit. d) şi e) al Ordinului MJ nr. 41 din 09.02.2023 „*cu privire la stabilirea tipurilor de instituții penitenciare, sectoarelor de detenție din cadrul acestora şi a capacității de cazare pentru fiecare instituţie penitenciară*”, doar în Penitenciarul nr. 17 Rezina este creat un sector de tip închis pentru detenția persoanelor de sex masculin condamnate la detențiunea pe viaţă.

Colegiul penal notează că potrivit ordinului respectiv, în alte penitenciare din țară, inclusiv în Penitenciarul 9 Pruncul, nu sunt create sectoare pentru ispășirea pedepsei detenției pe viață.

La caz, Colegiul indică că argumentele recurenților precum că Administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina refuză să se conformeze prevederilor art.199 din Codul de executare şi pct. 97, 98 din Statut nu sunt întemeiate, deoarece logica procedurii descrise în aceste norme, în sensul transferului condamnatului potrivit principiului executării pedepsei mai aproape de domiciliu-familie, este aplicabilă în raport cu situația condamnaților la pedeapsa închisorii şi nu condamnaților la pedeapsa detențiunii pe viață, pentru care, printr-o normă specială, care nu poate fi interpretată decât *stricto sensu*, s-a prevăzut exclusiv posibilitatea executării pedepsei doar în Penitenciarul nr.17 Rezina.

Colegiul la acest capitol reține că, condamnații la detenţiune pe viaţă îşi vor executa pedeapsa închisorii exclusiv în Penitenciarul nr.17 Rezina până la intervenirea altor dispoziţii de ordin legislativ sau instituțional/departamental.

În situația dată, Colegiul analizând minuțios lucrările cauzei, motivarea instanței vis-a-vis de argumentele recurenților atestă a fi una amplă, corespunzătoare cerințelor deduse judecății, fiind în acest sens respectate prevederile legale, adoptând astfel o soluție corectă și întemeiată.

Urmare a celor menționate, Colegiul, prin prisma practicii CtEDO reține, că, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptare a situației prezentate în cerere, la fel să posede puterea de corectare în mod direct a stării lucrurilor, pe când cel din speță nu are la bază careva date obiective pe măsură să răstoarne soluțiile adoptate de către autoritatea competentă și instanța de judecată, or raportând situația speței la prevederile art. 444 Cod de procedură penală, *ce reglementează temeiurile exprese pentru recurs* nu se identifică existența motivelor imperioase ca să ducă la casarea soluției recurate.

În lumina celor expuse, Colegiul va dispune respingerea recursurilor ca fiind nefondate, păstrând fără modificări soluția judiciară ca fiind una legală și întemeiată.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul condamnatul Tcaci Maxim și cel depus de avocatul Ion Șova în interesele condamnatului Tcaci Maxim declarate împotriva ***încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2025*** prin care a fost respinsă cererea condamnatului **Tcaci Maxim** privind transferul în alt penitenciar - se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**